

stående på agterdækket og følger med sit skib ned.

Bodil Kornbek (KD):

Hvad er sigtelinjer? For det første handler politiske sigtelinjer om visioner og nytænkning på et politisk område, og det bærer oplægget ikke præg af. I store træk er oplægget jo en masse ord om, hvad der er sket og sat i gang, og at der er sket noget, hersker der ingen tvivl om. Der er jo gjort en indsats for musikken, på sprogområdet, for idrætten med en eliteidrætslov og også for hele kulturarven.

Det, jeg undrer mig over, er, hvorfor ejerskabsproblematikken er så central for den borgerlige kulturpolitik. Kultur handler jo også om at skabe stemninger, følelser og refleksion. Det er jo kunstneren, der udtrykker en mening enten via teater, musik, litteratur og billede, mens det er mig som modtager, der bruger kunstnerens udtryk. Hvad er det så, jeg har ejerskab på, og er det et væsentligt spørgsmål? Det bliver det, hvis man gør kulturen til et investeringsobjekt.

Kultur er også en måde at promovere og sælge Danmark på, men det må aldrig blive en kulturpolitik grundlæggende formål at skulle agere salgsvare. De fremlagte sigtelinjer afspejler, vil jeg sige, et erhvervsøkonomisk kultursyn, hvor man får den opfattelse, at dansk teater, litteratur, musik, film osv. nærmest indgår i velplanlagte salgsstrategier over for internationale virksomheder og erhvervslivet generelt.

Det, jeg savner fra ministeren, er en erkendelse af, hvad det er, kulturen giver os i vores dagligdag. Hvorfor er det, vi rent menneskeligt og samfundsmæssigt har brug for kulturen? Hvad er det, kulturens egenverdi består i? Det, jeg taler om, er egentlig en grundlæggende debat om, hvilket kultursyn der skal være samfundsbærende. Og ser vi mere konkret på de enkelte sigtelinjer, så er det et tankevækkende lighedstegn, der bliver sat mellem kvalitet og talent.

Det er betænkeligt, at der er så konsekvent et fokus på talentudvikling og støtte til enerne. Kulturpolitik er også for bredden og det folkelige, hvis opretholdelse og udvikling står uafhængigt af talenternes succes eller ej. Jeg mener netop, at det er en kulturpolitisk opgave at sikre mangfoldigheden, herunder vækstlaget.

Vækstlaget danner rekrutteringsgrundlaget for den fremtidige kultur, herunder de fremtidige talenter, men mulighederne for udfoldelse og udvikling stemmer ikke overens med det potentiale, der er til stede. Der mangler generelt et

bud på, hvad regeringen vil gøre for den eksperimenterende kultur og for at sikre vækstlaget fremover. Herunder er visionerne for teatret spinkle og følger under ingen omstændigheder op på de debatter, vi har haft i Folketinget om fremtidens teater.

Kristendemokraterne er enig med kulturministeren i, at erhvervslivet og kulturlivet begge har fordele af at etablere samarbejde på forskellige fronter, men de nye samarbejdsvilkår udfordrer uundgåeligt den offentlige kulturpolitik, der må være med til at sikre, at det fortsat er kulturinstitutionerne, der sætter deres egne grænser og retningslinjer for, hvornår og hvordan der kan indledes samarbejde med erhvervslivet.

Men begynder vi at tale om at gøre virksomheders donationer til kulturinstitutioner fradragsberettigede, så må vi samtidig vurdere, hvorvidt det ikke blot betyder flere penge i såkaldte sikre investeringer. Det provenu, staten mister ved at gøre donationer fradragsberettigede, kunne jo komme det mindre kommercielle kulturliv og herunder vækstlaget til gavn.

For Kristendemokraterne er det vigtigt, at vi ikke kun ser de positive elementer i at gøre kunsten mindre afhængig af offentlig støtte, og denne nuancering mangler. Der står i sigtelinjerne, at ministeren vil bidrage til, at befolkningen i alle egne af landet har mulighed for kulturelle og kunstneriske oplevelser af høj værdi. Ja tak, men det sker jo ikke kun ved, at man er beskuer og betragter kulturen, men det sker i allerhøjeste grad ved, at man er aktiv, at man er en del af det, fordi det skaber ejerskab til kulturen, og det er det, Kristendemokraterne vil fremme.

Kl. 11.35

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil gøre det kort, for det har jo været en noget diffus debat, må man sige – ikke helt med udgangspunkt i sigtelinjerne, men sådan med spredte fægtninger og spredede glæder fra forskellige sider. Det ville kræve en debat, som ville tage mange dage, hvis man skulle komme ind på alle de emner, så lad os nu holde os til det, vi skal diskutere i dag, nemlig regeringens kulturpolitiske sigtelinjer.

Der har været mange kommentarer. En af de kommentarer, der har handlet om lidt af det essentielle i de ting, som vi har fremlagt, har handlet om forholdet mellem kvalitet og talentpleje.

Vi tør nemlig sige fra denne her regerings side, at vi vil middelmådigheden til livs. Vi tør sige, at der skal være en anden form for kvalitets-